

ЮЖНИЯТЪ ВѢТРЪ

Топълъ юженъ вѣтръ духа,
ледоветъ се топятъ —
първитъ цвѣтя го чука
и започватъ да цвѣтятъ.

По прозорцитъ той чука,
блъска тежката врата —
пролѣтътъ пристига тука
съ рой надежди надъ свѣта.

Разтопява ледоветъ
и въ човѣшкитъ сърдца —
грѣ пролѣтното цвѣте
въ разведренитъ лица.

Отъ колиби задимени
всички се навънъ стремятъ,
а въ очитъ имъ засмѣни
свѣтли пламъци горятъ.

Тукъ надеждата пристига
отъ далеченъ топълъ югъ —
гласъ на малка чучулига
надъ излъскания плугъ.

Георги Владимировъ

